

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2021/021 van:

De heer XXXX, geboren XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend in De Woenselse Poort, XXXX, onderdeel van GGzE,

tot het navolgende oordeel gekomen.

1. Ontstaan en loop van het geding

De klachtencommissie ontving op 3 maart 2021 een ongedateerd klaagschrift van de heer XXXX, hierna te noemen klager.

Klager heeft zich voor het opstellen van zijn klaagschrift laten bijstaan door mevrouw XXXX, Patiëntenvertrouwenspersoon.

De klacht richt volgens het klaagschrift zich tegen mevrouw XXXX, Gz-psycholoog en zorgverantwoordelijke van klager.

De klachtencommissie ontving op 18 maart 2021 een verweerschrift, gedateerd op 10 maart 2021. Verweerder heeft zich bij het formuleren van het verweerschrift laten bijstaan door mevrouw mr. XXXX, juriste verbonden aan De Woenselse Poort. Het verweerschrift vermeldt dat mevrouw XXXX het verweer heeft gevoerd. Zij zal hierna als verweerster worden aangeduid.

Klager heeft verzocht om een schriftelijke afhandeling van de klacht zonder zitting.

Klager is er blijkens de toestemmingsverklaring mee akkoord dat de commissieleden, indien nodig, het dossier inzien, eventueel door middel van fotokopieën.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich op de beslissing tot toepassing van dwangbehandeling (verplichte zorg) met betrekking tot het beperkt gebruiken van telefoon en laptop.

3. Standpunt van de klager

Klager moet zijn laptop en telefoon een paar uur per dag en gedurende de hele nacht inleveren. Klager heeft over de beslissing om hem dat te laten doen geen formulier inzake een beslissing op grond van artikel 8:9 Wvzgg ontvangen. In de ogen van klager had dat wel moeten gebeuren.

Klager is het oneens met de redenering van verweerster. Waar het om gaat is dat er nog steeds sprake is van een beperking in het recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen en dat hij daarover moet kunnen klagen. Er is enige tijd sprake geweest van een andere situatie en ook al is de situatie nu weer zoals deze eerder ook is geweest, er heeft een wijziging plaatsgevonden. Er is dus een nieuwe beslissing genomen om hem te beperken in zijn recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen.

De enige grond voor niet-ontvankelijkverklaring is "indien een gelijke klacht van eenzelfde persoon nog in behandeling is" (art. 10:5 lid 4 Wvzgg). Dat is niet het geval, want de eerdere klachten over "min of meer hetzelfde" zijn afgehandeld. Anders zou iemand ook nooit meer kunnen klagen over een bijvoorbeeld langdurige uitvoering van verplichte zorg als hij eerder een klacht had ingediend over diezelfde verplichte zorg.

4. Standpunt verweerder

De klacht betreft kennelijk de beslissing van 19 oktober 2020 om klager te beperken in zijn gebruik van laptop en mobiele telefoon.

Klager geeft in zijn klaagschrift aan dat de meest recente beslissing inzake de beperking is vernietigd en dat sindsdien geen nieuwe beslissing meer is genomen.

Klager is de mening toegedaan dat er een nieuwe beslissing genomen dient te worden, terwijl verweerder van mening is dat in een situatie als deze teruggevallen kan worden op de situatie voorafgaand aan de laatst genomen en vernietigde beslissing.

Verweerder is van mening dat de klacht niet-ontvankelijk dient te worden verklaard nu klager al eens eerder over deze beslissing heeft geklaagd.

Mocht de klachtencommissie hier anders over oordelen dan is verweerder de mening toegedaan dat de klacht ongegrond dient te worden verklaard.

Ter toelichting het volgende.

Op 19 oktober 2020 is aan klager een gemotiveerde beslissing genomen ex. artikel 9:6 Wvvgz om klager te beperken in zijn gebruik van communicatiemiddelen.

Klager heeft daarover op 23 oktober 2020 een klacht ingediend.

Op 5 november 2020 heeft de klachtencommissie hierover uitspraak gedaan. De klachtencommissie was van oordeel dat inhoudelijk en formeel de beslissing op goede gronden is genomen, waarbij de klachtencommissie met name heeft laten meespelen dat de beperking van het gebruik van de laptop en de telefoon voor klager gering is. Hij mag immers zijn telefoon en laptop dagelijks van 8 uur tot 12 uur, van 13 uur tot 17.00 uur en van 18.00 uur tot 21.30 uur wel gebruiken, dus het overgrote gedeelte van de dag, zodat de beperking betrekkelijk is en daarmee proportioneel. Dat klager de laptop en de telefoon 's nachts niet mag gebruiken is normaal, want de nacht is voor de nachtrust bestemd, niet om te communiceren via laptop of telefoon.

Op 21 januari 2021 is er door de zorgverantwoordelijke opnieuw een beslissing genomen betreffende een beperking van het gebruik van communicatiemiddelen. Ditmaal strikter dan de vorige. Deze klacht werd door de klachtencommissie zowel formeel als inhoudelijk gegrond verklaard. De beslissing is vernietigd en klager heeft hiervoor in samenspraak met de zorgverantwoordelijke een schadevergoeding ontvangen.

Door de vernietiging van de laatst genomen beslissing is de instelling van mening dat de situatie terugkeert naar voor de genomen laatste beslissing, namelijk die van de lichte beperking omtrent de communicatiemiddelen. Klager is het hier niet mee eens en stelt dat hij de volledige zeggenschap over zijn communicatiemiddelen moet krijgen nu de laatste klacht gegrond is verklaard en de genomen beslissing is vernietigd.

De beslissing van 21 januari 2021 is vernietigd.

Het effect van de vernietiging is dat de beslissing met terugwerkende kracht geen rechtsgevolg meer heeft. Er zal herstel van de rechtsgevolgen plaats moeten vinden tot het moment voorafgaand aan de vernietigde beslissing. In casu wordt er teruggegaan naar de situatie waarbij de beslissing van 19 oktober 2020 van toepassing is. Klager wordt om die reden nog steeds enigszins beperkt in zijn recht op het gebruik van communicatiemiddelen. De klachtencommissie heeft al eens eerder over deze beslissing een uitspraak gedaan waarbij de klacht ongegrond werd verklaard.

Verweerder is van mening dat zij gelet op de proportionaliteit, subsidiariteit, doelmatigheid en veiligheid correct heeft gehandeld. De laatste beslissing is vernietigd waardoor de situatie moet worden hersteld tot het moment voorafgaand aan deze beslissing. Dit behelst de situatie waarbij klager deels in het gebruik van communicatiemiddelen wordt beperkt en waar klager al eens eerder over heeft geklaagd zonder resultaat.

Verweerder is van mening dat de klacht niet-ontvankelijk, of ,subsidiar, ongegrond dient te worden verklaard.

Op de vraag om de schadevergoeding te motiveren zal verweerster dan ook niet ingaan.

5. Beoordeling

In artikel 10:6 lid 2 Wvggz, wordt geregeld dat de klachtencommissie een klacht niet-ontvankelijk verklaart indien deze betrekking heeft op de inhoud van een crisismaatregel, machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel of zorgmachtiging als zodanig. In het reglement van de klachtencommissie is in artikel 12 lid 2 aangegeven dat om dezelfde redenen als genoemd in artikel 10:6 lid 2 Wvggz een klacht niet-ontvankelijk verklaard dient te worden.

De klachtencommissie stelt vast dat de klacht van klager geen betrekking heeft op een van de in artikel 10:6 lid 2 Wvggz en het reglement genoemde situaties. De klacht is in dat opzicht dus ontvankelijk.

De vraag die de klachtencommissie nu moet beantwoorden is of een klacht ook niet-ontvankelijk moet worden verklaard indien al eerder over eenzelfde klacht is geklaagd. De klachtencommissie is van oordeel dat een klager inderdaad niet opnieuw over dezelfde beslissing of verplichting kan klagen bij de klachtencommissie. In dat geval zal de klachtencommissie een klacht niet in behandeling nemen. Dat is ook zo vastgelegd in artikel 10:5 lid 4 Wvggz.

Dat betekent dus ook dat een klager wel meerdere keren kan klagen over identieke beslissingen die op verschillende tijdstippen werden genomen of over verplichtingen die op verschillende tijdstippen niet werden nagekomen.

Door verweerster wordt de volgende situatie geschetst.

Op 21 januari 2021 is een beslissing genomen om klager te beperken in zijn recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen. Een klacht van klager over deze beperking werd door de klachtencommissie gegrond verklaard. Het gevolg daarvan was dat de beslissing werd vernietigd en dat de rechtsgevolgen van de beslissing eveneens werden vernietigd. De beslissing bestond derhalve niet meer.

Vervolgens ontstond in de ogen van verweerster de situatie dat door het wegvallen van de bestreden beslissing de daarvoor bestaande situatie herleefde. In dit geval zou dat betekenen dat de situatie van een minder strikte beperking van het recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen zou herleven.

De klachtencommissie kan deze redenering van verweerster om de volgende redenen niet volgen.

Door verweerster is een beslissing genomen om de reeds aan klager opgelegde beperking in zijn recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen aan te scherpen. Deze beslissing kan door de klachtencommissie niet anders worden gezien als een nieuwe beslissing om klager te beperken in zijn recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen. Een nieuwe beslissing om klager een beperking op te leggen, komt in de plaats van de eerdere beslissing. De eerdere beslissing wordt dus door de nieuwe beslissing ingetrokken. Het is in de ogen van de klachtencommissie uit het oogpunt van systematiek en van rechtszekerheid niet denkbaar dat tegelijkertijd twee beslissingen, om een patiënt te beperken in zijn recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen bestaan, waarbij één beslissing als actief gezien moet worden en de andere als sluimerend, totdat de actieve beslissing wordt ingetrokken. Het moet voor een patiënt volstrekt duidelijk zijn welke beslissing op welk moment bestaat en van kracht is.

De klachtencommissie is derhalve van oordeel dat klager nu klaagt over een nieuwe beslissing om hem te beperken in zijn recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen en dat hij dus niet klaagt over een beslissing waarover de klachtencommissie reeds eerder een oordeel heeft gegeven.

Deze opvatting van de klachtencommissie heeft tot gevolg dat klager er terecht vanuit mocht gaan dat hem een nieuw formulier inzake een beslissing op grond van artikel 8:9 Wvggz had moeten worden overhandigd. Omdat dat niet is gebeurd, kan de klachtencommissie niet anders dan de klacht gegrond verklaren.

6. Schadevergoeding

Door klager wordt een schadevergoeding gevraagd in de vorm van een gezichtsbruiner. De klachtencommissie acht een schadevergoeding, waarvan niet vast staat hoe hoog die in geld uitgedrukt is, niet op zijn plaats. Het is aan een klager om te bepalen waaraan hij of zij het bedrag van een aan hem of haar toegekende schadevergoeding wenst te besteden.

De klachtencommissie stelt klager alsnog in de gelegenheid om zijn verzoek om schadevergoeding te onderbouwen. Daarna zal aan verweerster een reactie worden gevraagd op deze onderbouwing. Vervolgens zal de klachtencommissie een beslissing nemen over het verzoek om schadevergoeding.

7. Beslissing

De klachtencommissie verklaart de klacht **gegrond**.

De klachtencommissie vernietigt de beslissing om klager te beperken in zijn recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen en vernietigt tevens de rechtsgevolgen van deze beslissing.

De klachtencommissie draagt verweerster op om, indien dat nog door haar noodzakelijk wordt geacht, op zo kort mogelijke termijn een nieuwe beslissing te nemen over een mogelijke beperking van klager in zijn recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen, teneinde bij klager geen onduidelijkheid te laten bestaan of en in hoeverre zijn recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen is beperkt.

ALDUS gedaan op 3 april 2021 door de klachtencommissie van de Stichting GGzE te Eindhoven, bestaande uit de heer mr. XXXX, voorzitter, en de leden mw. XXXX, psychiater, en mevrouw XXXX, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.